

Len Nolte & Bauke Bult

Len Nolte blij met haar vierde matchplaytitel.

*weer
iedereen
de baas*

Op papier lijkt er weinig nieuws onder de zon: Len Nolte voor de vierde maal matchplaykampioene bij de dames en good-old Bauke Bult, zelfs

voor de achtste keer op rij, de sterkste bij de heren.

Het verhaal achter deze prestaties geeft een totaal ander beeld.

Met een birdie van de green afstappen en... toch de hole verliezen. Dat overkwam routinier Bauke Bult tijdens het Nederlands Kampioenschap Matchplay voor senioren. Nel Nolte zorgde tijdens de halve finales bij de dames voor een huzarenstukje door op de twintigste hole van heel ver voor birdie uit te hollen. Het waren slechts twee verrassende ontwikkelingen tijdens de driedaagse strijd op de Utrechtse Golfclub de Pan. 'Met de komst van nieuwe en jonge senioren golfers(sters) stijgt jaarlijks in

hoog tempo het spelpeil. Je moet tegenwoordig van "goede huizen" komen om voor de nationale titelstrijd in aanmerking te komen', stelt Marlof Strumphler als voorzitter van de Commissie Senioren binnen de NGF.

'Gemiddeld ligt bij een dergelijk toernooi bij de heren de handicap op 5 à 6; bij de dames wat hoger. De veelal goede en sterk stijgende prestaties hebben er de laatste tijd ook toe geleid dat de NGF op velerlei manieren voor een goede begeleiding van het senioren golf zorgt', stelt Marlof Strumphler met tevredenheid vast.

Pas na een zware strijd kon Bauke Bult zijn achtste matchplaytitel in ontvangst nemen.

Bauke Bult, hij vierde tijdens de nationale strijd op de Pan zijn 63ste verjaardag, was een getekend man toen hij - met nog drie holes te gaan - in de finale een beslissende 4/3 voorsprong nam tegen Jurriën Hellemans (Prise d'Eau). 'Dit is het zwaarste toernooi geweest dat ik tot nu toe bij de senioren heb gespeeld. Het spelniveau stijgt jaarlijks enorm; iedereen kan tegenwoordig van iedereen winnen. Er zijn geen zwakke broeders meer in het veld.'

De weg naar de finale leidde voor Bauke Bult langs Ger Beekhuis (7/6), Henk van der Maas (3/2), Wim van Dijk (1 up) en Jaap Kollen (1 up). Jurriën Hellemans bereikte de finale na winst tegen respectievelijk G.J. van den Brink, Ron Popma, James Muller en Jan Willem Hoving. 'In de aanloop naar de eindstrijd heb ik dingen meegemaakt die me

Bauke Bult bleek een te sterke opponent voor finalist Jurriën Hellemans.

nog nooit eerder zijn overkomen', verzuchtte Bauke Bult. 'Neem de tweede ronde tegen Henk van de Maas, Nederlands kampioen strokeplay 1999. In deze partij wilde en moest ik laten zien dat na mijn mislukt strokeplaykampioenschap, de echte Bauke Bult er nog altijd was. Ik wilde revanche en dus moest Henk van der Maas verslagen worden. Het lukte en het eerste doel was bereikt.'

Hole-in-one

Tegen Wim van Dijk, een routinier die iedere 'hobbel en bobbel' op de Pan kent, werd het opnieuw een titanenstrijd. Bauke Bult kwam nooit meer dan 1 up te staan en door op de achttiende met zijn fairway-driver de bal pal bij de hole te slaan, wist de speler van de Dommel uiteindelijk met het geringste verschil te winnen.

'Ja, en toen gebeurde er in de partij tegen Jaap Kollen iets wat me altijd zal bijblijven. Na mijn afslag op de achtste hole (par 3) lag mijn bal nog geen drie centimeter voorbij de vlag; de birdie kon me niet ontgaan. Jaap Kollen had ook een goede afslag, maar de bal kwam te veel links van de green terecht. Bij de heuveltjes rond de green was echter geen bal te vinden. Ik dacht de hole in mijn zak te hebben, totdat we ontdekten dat de bal van Jaap zo maar in de hole was gerold. Mijn zekere birdie was tegen deze hole-in-one, niet voldoende om de hole te winnen', stelde Bauke Bult later lachend vast.

In het duel tegen Jaap Kollen (Golfclub Zwolle) stond Bauke Bult na zes holes zelfs 2 down; door drie birdies op vier holes, kreeg de score een beter aanzien, 'maar op de tee van hole zeventien stond ik opnieuw 1 down.' Bauke Bult koos voor de aanval en het lukte. Met 1 up stapte hij de finale in tegen Jurriën Hellemans. Het werd een eindstrijd zonder echte hoogtepunten. Bauke Bult bewaarde het beste van zijn spel voor de tweede negen. Voordien liet Jurriën Hellemans door matig putten een aantal birdiekansen liggen, waardoor titelverdediger Bult met 1 up aan de 'turn' begon. Daarna speelde Bauke Bult zich secuur en met enkele scherpe birdies als een groot kampioen naar zijn achtste matchplaytitel.

Bij de prijsuitreiking kreeg NGF-president Jan W.L. Kruyt niet alleen te maken met een gelouterd kampioen bij de heren, ook bij de dames kwam de titel terecht bij een vertrouwd gezicht. Na haar titels in 1994, '95 en '96 was Len Nolte van de Eindhovensche Golf opnieuw iedereen de baas. Titelverdedigster Ineke Keunen kwam op de Pan niet verder dan de kwartfinales. Tegen Marjan Hendriks (uiteindelijk finaliste) moest zij zich met 2/1 gewonnen geven. Marjan Hendriks had overwinningen nodig op Marjolein de Bruyn Kops, Tonny Boks (3/2) en Henriëtte Boreel (2 up) om uiteindelijk Len Nolte in de eindstrijd te ontmoeten.

De speelster van de Eindhovensche had het vooral tijdens de ochtendronde in de halve finale erg moeilijk. Nadat in de tweede ronde Loes Bult (ja, de echtgenote van Bauke) met 2 up de overwinning aan Len Nolte moest afstaan, verdween in de kwartfinales Annelies Groenveld tegen Len Nolte met 3/2 uit het toernooi. In de halve finale bleef Annemies Bolwidt (vorig jaar verliezend finaliste) tot en met de achttiende hole op gelijke hoogte met de uiteindelijke kampioene. Extra holes moesten de beslissing brengen. Op de twintigste viel het 'doek' voor de speelster van Toxandria. Len Nolte scoorde vanuit een heel lastige positie een schitterende birdie en stapte weer eens de finale binnen.

De vermoeidheid (het was alle dagen welhaast tropisch warm op de Pan) leek Len Nolte in de eindstrijd tegen Marjan Hendriks (Golfclub Almeerderhout) snel overwonnen te hebben. Op de eerste negen holes werd een riantte voorsprong opgebouwd, maar daarna leek ineens het 'vuur geblust' te zijn. Met een tussensprint kwam Marjan Hendriks nog dicht in de buurt van Len Nolte, maar op de zeventiende hole werd het duel toch definitief in het voordeel van de speelster van de Eindhovensche beslist.

Jack Arentsen

Marjan Hendriks kwam nog even dicht in de buurt, maar moest de zege toch aan Len Nolte laten.

